

ВЕЛИМИР ПЕТРОВ
БЕДСТВЕНО ПОЛОЖЕНИЕ

chitanka.info

Радиото плака, плака, че било незапомнена суша. Каква зима било то — без сняг! Какво друго може да се очаква от такъв парламент...

Изглежда някой се впечатли на най-най-горна инстанция. Тъмни сили и облаци насъбраха набързо, де що имаше залежали контингенти водни агрегатни състояния и ги изсипаха по схемата: ред дъжд, ред сняг, ред суграшица, ред сняг, сняг, сняг...

Отвори се едно време — само за бедствено положение. Какво друго може да се очаква от такъв парламент!

Време беше да вземем необходимите мерки. Мерките бяха литрови — в бутилки от „Швепс“. Ако държим на точността — литър

и осемдесет, като остават два пръста въздух. Запечатани, парафинирани, надписани — дата, реколта, вид. Прясно вино не пием, грехота е! В дебелите книги пише, че букетът на виното избива на третата година. И на практика е така. Проверили сме и непрекъснато проверяваме. Булката също мисли така. Това е едно от малкото неща, по което сме на абсолютно едно мнение. Нормално си пием три-четири годишно.

Сега проблемът е какво да извадя: бяло или червено? Какво се предвижда при бедствено положение? Навярно червено... Да, ами буркана с филетата херинга, нагласена с дафинов лист, чер пипер и бахар. Препечената филийка, маслото и лимончето. Рибката обича да плува в бяло. Булката по телепатия отгатва проблемите на буридановото магаре и отсича:

— И бяло и червено! — Колко е мъдра и прозорлива! — Виж нещо подходящо и за после!

Бедственото положение навлиза в нова, по-тежка фаза. По-висша и благосклонна към нас — кой е луд да ни дойде на гости в този сняг...

Съседските котки — Горна Цанина и Долна Цанина се ползват със статут на икономически емигранти. Вперили са поглед в бравата на вратата — чакат социална помощ. Знаят, че им е осигурен ембаргов коридор. След случая с четирите литра мляко, заложили експериментално за домашен кашкавал, ги екстрадирах от кухнята. От четири литра обрах от линолеума пет — на колене! Оттогава прасето на съседите много ме хареса, започна ме от крачола. Коя дата сме? Скоро ще си го върна!

— Добре, де, отивам за боеприпаси! — Бил съм много обстоятелствен.

Трябва с голямата кошница. Отскоро играем една много интересна игра: влизаме в избата — онази за течните горива. Там са само ракиите, вината и производните им. Без да палим лампите, опипом, играем на лото. Нещо като бъркане в сферата на... духовната сфера — какъвто ни е късметът — пием без угризение на съвестта.

Мъча се по спомени от по-осветен период да налучкам нещо политно. Навън Фъртуна, вътре — Фортуна! Образен паралелизъм, лирични отстъпления. Някъде пишеше, че при екстремни... и прочее, мисловната дейност се активирала. Вятър! Избива на перушанлък... Лотото си е лото — нищо не можеш да кажеш — защо от това, а не от

онова. Кошницата е пълна. Светвам. Изборът общо взето е удачен. Отделям грешките: две бутилки грозданка с накиснати от осемдесет и седма корени жен-шен, спомен от китайските ми набези. Още нямаме нужда от лекарства.

Спирам поглед на кашона с Държавния резерв. За извънредни Гости, Меценати и Други, има разни Малки изненади. Невинно прибирам една съвсем малка — рачешки опашки, бивши съветски, сега руски — промишлен калибър. Полага се — бедствено положение.

Булката отмята:

— Питата се пече, ряпата с морковите — настъргани. Малко да постоят, да си дръпнат оцета. Разреждителят за ряпата — от петгодишната, петдесет градусовата. С бучка лед, да се угаси... Рибката, копъра, лука, раците, бялото винце. Я, какво пише? Осемдесет и осма! Може! — колко е великодушна!

— Буркан сърнели — много сърнела, много нещо тази есен, бе; буркан заешко, червено винце, аха деветдесет и втора! Хвалиш се, че имаш късмет. Не можа ли да бръкнеш по-надълбоко...

— Късметлия съм! Как съм уцелил тебе! — подмазвам се.

— Да, ама ме цели на светло!

— Имаше и на тъмно!

— Не си спомням.

— Ще си спомниш!

— Само ме лъжеш...

— Да, ама на етикета ти има доста стара дата... Стоп! Лошо. Фал. Удар под пояса... Тя обаче не вади жълт картон. Минава в атака. Вгледана в телевизора:

— Какво ми има на датата! Я виж, тази ми е съученичка. — Тина Търнар демонстрира висша езда на елитна кобила. Кое то е вярно, вярно е. Съученичка. И на мене. Набори сме!

Бедственото положение навлиза в критична фаза — вакуум. Трябва да се направи нещо. Правя го — целувам набора:

— Хайде, наздраве, маце!

Последен преглед: дърва има достатъчно. Благинки — също. Течните горива от разделите „допинги“ и „антифризови“ — практически неизчерпаеми. Можем да издържим целогодишна обсада.

Как ли са децата в града? Внуците дали ще имат дървена ваканция? Ще се сетят ли да ни напълнят къщата и душите...

Всичко върви по план, бедственото положение е обявено и по радиото.

— Всички пътища от републиканската мрежа са непроходими. Не се препоръчва движение.

Нямаме и намерение. Ще изпълним препоръката.

Времето става все по-пивко и по-пивко. Какво друго може да се очаква от такъв парламент!

Декември 1995 г. Ранчото в Червен.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.